

HISTORIA BULTERIERA

Początki rasy

Historia bulteriera sięga XIX-wiecznej Wielkiej Brytanii. Jego przodkowie wywodzili się z połączenia psów typu Bulldog z terierami. Początkowo psy te wykorzystywano między innymi w krwawych sportach popularnych w ówczesnej Anglii. Po ich zakazaniu w 1835 roku zaczęła się zmieniać również rola tych psów.

W połowie XIX wieku rozpoczął się proces kształtowania bulteriera jako odrębnej rasy. Za najważniejszą postać tego okresu powszechnie uznaje się Jamesa Hinksa z Birmingham, któremu przypisuje się ustalenie nowego typu psa – lżejszego, bardziej eleganckiego i o charakterystycznej białej szacie. W pracy hodowlanej wykorzystywano przede wszystkim dawne buldogi i teriery, a także inne rasy; dokładny skład tych krzyżowań nie jest dziś możliwy do jednoznacznego odtworzenia.

Przełomowym momentem był rok 1862, kiedy Hinks zaprezentował w Birmingham psa nowego typu. Bulteriery o białym umaszczeniu szybko zdobyły popularność i zyskały przydomek „White Cavalier” – Biały Kawaler. Z czasem ich charakter i wygląd coraz bardziej oddalały się od dawnych psów wykorzystywanych do walk, a rasa zaczęła być postrzegana przede wszystkim jako pies do towarzystwa oraz pies wystawowy.

Kształtowanie współczesnego bulteriera

Pod koniec XIX wieku bulterier był już dobrze rozpoznawalną rasą, a w 1887 roku powstał Bull Terrier Club, jeden z najstarszych klubów rasowych tego typu. Rozwój zorganizowanej hodowli przyczynił się do utrwalania pożądanego typu, charakteru i wyglądu psa.

Na początku XX wieku wygląd głowy zaczął stopniowo zmierzać w kierunku formy, którą znamy obecnie. Charakterystyczny, mocny profil i pozbawiona wyraźnego stopu głowa stały się jednym z najbardziej rozpoznawalnych elementów rasy. W pierwszych dekadach XX wieku utrwalił się również współczesny standard budowy bulteriera.

Początkowo szczególne znaczenie miały psy całkowicie białe. Z czasem, przede wszystkim ze względów zdrowotnych, do hodowli coraz szerzej wprowadzano również psy kolorowe, które odegrały ważną rolę w dalszym rozwoju rasy. W XX wieku białe i kolorowe bulteriery stały się integralną częścią jednej rasy, a ich hodowla była prowadzona w oparciu o wspólny typ i standard.

Bulterier w XX wieku

Wraz z rozwojem kynologii bulterier coraz mocniej zakorzenił się w europejskim świecie wystawowym. Wielka Brytania pozostała centrum rozwoju rasy, a tamtejsze linie hodowlane przez dziesięciolecia wywierały ogromny wpływ na bulteriery hodowane w innych krajach.

Szczególne znaczenie dla środowiska rasy miały organizowane w Wielkiej Brytanii specjalistyczne oraz prestiżowe wystawy. Do najbardziej znanych należą Regent Trophy, przyznawane od 1930 roku, Ormandy Jugs (odobno dla psów i suk), ustanowione w 1947 roku oraz Sandawana Trophy ustanowione w 1970 roku. Stały się one częścią tradycji brytyjskiej hodowli i symbolem najwyższego poziomu wystawowego.

W XX wieku bulterier stopniowo stał się rasą o silnie ugruntowanej pozycji nie tylko w Wielkiej Brytanii, lecz także w wielu krajach Europy. Jego niezwykły wygląd, żywiołowy charakter, inteligencja i silne przywiązanie do człowieka sprawiły, że zyskał wielu miłośników również poza krajem pochodzenia.

Rasa na świecie

Wraz z rozwojem hodowli bulteriery zaczęły pojawiać się w Stanach Zjednoczonych, Australii i innych częściach świata. Powstawały tam kluby rasowe, rozwijała się hodowla oraz organizowano specjalistyczne wystawy, pozostające pod silnym wpływem brytyjskiej tradycji.

W Stanach Zjednoczonych rasa została uznana przez American Kennel Club w 1885 roku, a rozwój zorganizowanej hodowli doprowadził do powstania silnego środowiska hodowców bulteriera, którego jednym z najważniejszych wydarzeń stała się organizowana od 1970 roku wystawa Silverwood. Australia również bardzo wcześnie zainteresowała się rasą, a z czasem tamtejsza hodowla i wystawiennictwo osiągnęły wysoki poziom, utrzymując bliskie związki z brytyjską kynologią.

Mimo rozwoju rasy w wielu krajach, jej historycznym centrum pozostaje Wielka Brytania, a brytyjska tradycja hodowlana do dziś stanowi jeden z najważniejszych punktów odniesienia dla hodowców bulterierów na całym świecie.

Bulterier w Polsce

Bulterier pojawił się w Polsce wraz z rozwojem nowoczesnej kynologii i stopniowo zdobywał grono hodowców oraz miłośników rasy. W kolejnych dekadach środowisko miłośników terierów typu bull rozwijało się, powstawały specjalistyczne inicjatywy i wystawy, a bulteriery z polskich hodowli coraz częściej uczestniczyły w krajowych i międzynarodowych wydarzeniach kynologicznych. Obecnie rasa jest w Polsce reprezentowana w ramach ZKwP, a jej miłośnicy działają również w ramach Klubu Terierów typu Bull, zajmującego się między innymi propagowaniem ras, rozwojem hodowli oraz organizacją wydarzeń specjalistycznych.

Bulterier współczesny

Dzisiejszy bulterier jest efektem ponad półtorawiekowej historii świadomej hodowli. Zachował siłę, temperament i odwagę swoich przodków, ale jednocześnie stał się przede wszystkim psem rodzinnym, wystawowym i wiernym towarzyszem człowieka.

Jego charakterystyczna sylwetka, jajowata głowa, ekspresyjny wyraz i niepowtarzalna osobowość sprawiają, że pozostaje jedną z najbardziej rozpoznawalnych i wyjątkowych ras psów. Współczesna hodowla koncentruje się nie tylko na zachowaniu charakterystycznego typu, ale również na zdrowiu, prawidłowej budowie, stabilnym charakterze i zachowaniu cech, które od pokoleń definiują prawdziwego bulteriera.